

A LA SECRETARIA D'ADMINISTRACIO I FUNCIO PUBLICA
DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ I ADMINISTRACIONS PUBLICUES
GENERALITAT DE CATALUNYA

SILVIA CEGARRA LASCORZ, , funcionaria del Cos d'Administració General adscrita al Departament de Justícia, Coordinadora del sector de l'Administració de la Generalitat de la Federació de Serveis a la Ciutadania de CC.OO., i **MONTserrat ROS CALSINA**, , funcionaria docent del Cos de Mestres i Secretaria General de la Federació d'Ensenyament de CC.OO, en nom propi i en representació de la CONFEDERACIO SINDICAL DE LA COMISSIO OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA (CONC-CCOO), amb seu a la Via Laietana núm. 16, planta 4a (Àrea Pública), de 08003-BARCELONA

XAVIER CASAS ROQUE, , funcionari del Cos d'Administració General adscrit al Departament de Justícia i Coordinador del sector de l'Administració de la Generalitat, i **ROSER FONT i PI**, , funcionaria docent del Cos de Mestres i Secretaria General de la FETE-UGT de Catalunya, en nom propi i en representació de la UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS (UGT), amb seu a la Rambla del Raval núm. 29-35, de 08001-BARCELONA

JOAN CARLES GIL SERRANO, , funcionari del Cos d'Administració General adscrit al Departament de Treball i Coordinador del sector de l'Administració de la Generalitat, en nom propi i en representació de la UNIO SINDICAL OBRERA DE CATALUNYA (USOC), amb seu a la Via Laietana núm. 16, planta 4a (Àrea Pública), de 08003-BARCELONA

TERESA Mª BUSOM SERÓ, funcionaria docent del Cos de Mestres Cos d'Administració General adscrita al Departament d'Ensenyament Justícia, en nom propi i en representació de l'ASSOCIACIÓ NACIONAL DE PROFESSORS D'ENSENYAMENT, SINDICAT INDEPENDENT (ANPE-SI), amb seu a la Via Laietana núm. 16, planta 4a (Àrea Pública), de 08003-BARCELONA

JORDI SALVIA i LARDIEZ, , funcionari del Cos de Professors d'Ensenyament Secundari, en nom propi i en representació de l'ASSOCIACIÓ PROFESSIONAL D'ENSENYANTS i PROFESSORS DE CARTALUNYA, SINDICAT DE PROFESSORS DE SECUNDARIA (ASPEPC-SPS), amb seu a la Via Laietana núm. 16, planta 4a (Àrea Pública), de 08003-BARCELONA

Tots ells compareixen i com millor en dret sia procedent

DIUEN:

Que mitjançant el present escrit venen a interposar reclamació contra la manca de liquidació de la Paga Extraordinària de Nadal i del Complement Específic addicional o complement equivalent meritada en el mes de desembre de 2012 o, si es el cas i amb caràcter subsidiari, la part proporcional corresponent quina suspensió significa l'incompliment de l'obligació de retribuir al conjunt dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat per aquest concepte salarial, segons estableixen l'article 26 de la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'any 2012, en relació amb el que disposa l'article 22.5.2 de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per l'any 2012, i constitueixen una pluralitat de creditors en tant que consta acreditada la suficiència dels crèdits consignats i subsistent l'obligació de pagament ja que el concepte de retribució no ha estat objecte de supressió, sinó de suspensió del pagament per reducció de les retribucions anuals del personal funcionari que, pel seu caràcter temporal, requereixen la modificació de les normes pressupostàries y, en conseqüència, resulta contrària dret d'acord amb els següents

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- Que al Diari Oficial de la Generalitat núm. 6075 de 27.02.2012 es va publicar la Llei 1/2012, de 22 de febrer, de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012, que segons informa el Preàmbul de la Llei "*...donen continuïtat als criteris de racionalització incorporats en l'exercici del 2011...*" i presenten una situació d'equilibri pressupostari "*amb l'objectiu de reduir el dèficit fins a l'1,3% del PIB segons el vigent programa d'estabilitat i convergència.*"

L'article 26, fixa les retribucions que han de percebre els funcionaris d'acord amb el sistema de retribució establert pel text refós aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, que d'acord amb les equivalències (normativa bàsica estatal) establertes per la Llei de l'Estat 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, com son:

- El Sou i els Triennis, establerts en l'apartat a), que configuren les retribucions bàsiques,
- Les Pagues Extraordinàries estipulades en l'apartat b) i
- El complement de Destinació, en les quanties establerts en l'apartat c), el complement Específic assignat a cada lloc de treball segons el previst en l'apartat d), el complement de Productivitat segons disposa l'apartat e), les Gratificacions per serveis extraordinaris previstes en l'apartat f) i el Complement Personal Transitori que regula l'apartat g), i que configuren les retribucions Complementaries.

Tot i així per l'Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya de 28 de febrer de 2012, en l'exercici de la facultat prevista en l'article 34 de la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, es va adoptar la mesura excepcional de reducció de les despeses de personal equivalent al 6% de les retribucions totals referides als sis primers mesos de l'any i d'aplicació proporcional i preferent a les pagues addicionals dels conceptes que tinguin la consideració de complement específic o equivalent en la liquidació de la paga extraordinària corresponent al mes de juny, tot i fer extensiu l'impacte equivalent sobre les retribucions del personal laboral de l'Administració de la Generalitat i la resta del sector públic.

Tanmateix, pel posterior Acord del Govern de 29 de maig de 2012 es va modificar aquella mesura inicial, emparada per la mateixa disposició pressupostària, incrementant fins al 5% de totes les retribucions anuals la reducció de les despeses de personal tot i afectant proporcionalment els mateixos conceptes en la liquidació

de la pagues extraordinàries corresponents al mes de juny i desembre (Nadal) mantenint l'àmbit d'aplicació equivalent sobre el personal laboral de l'Administració i la resta del sector públic de la Generalitat.

Segon.- Que per la Llei 2/2012, de 29 de juny, es van aprovar els Pressupostos Generals de l'Estat per l'any 2012, publicada en el BOE del 30 de juny, amb les retribucions fixades en l'article 22.5 i .6 d'acord amb el conceptes establerts en l'article 26.1 per al personal funcionari.

No obstant, el següent dia 14 de juliol de 2012 es va publicar al BOE el Real Decret-Lei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostaria i de foment de la competitivitat, i pel que fa a la retribució de la Paga extraordinària i addicional o equivalent del mes de desembre de 2012 al personal del sector públic estatal. va establir:

"Artículo 2.1.- El personal funcionario no percibirá en el mes de diciembre las cantidades a que se refiere el artículo (. . .) en concepto de sueldo y trienlos.

Tampoco percibirá las cuantías correspondientes al resto de los conceptos retributivos que integran tanto la paga extraordinaria como la paga adicional de complemento específico o pagas adicionales equivalentes del mes de diciembre, pudiendo, en esta caso, acordarse por cada Administración competente que dicha reducción se ejecute de forma prorrateada entre las nóminas pendientes de percibir en el presente ejercicio a partir de la entrada en vigor de este RD-L.

Artículo 3.1.- De acuerdo con lo dispuesto en el artículo 2 de este Real Decreto-ley, el personal funcionario, estatutario y los miembros de las carreras judicial y fiscal incluido en los artículos 26, 28, 29, 30, 31 apartados Uno y Dos, 32 y 35 de la Ley 2/2012, de 29 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2012, no percibirá en el mes de diciembre de 2012 ninguna cuantía ni en concepto de paga extraordinaria ni, en su caso, en concepto de paga adicional de complemento específico o equivalente.

Tercer.- En aquest context es va adoptar l'Acord GOV/78/2012, de 24 de juliol, d'adequació de les mesures de reducció retributives dels Acords de Govern de 28 de febrer de 2012 i de 29 de maig, publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 6179 de 26.07.2012, tot i ordenar l'aplicació del previst en aquella disposició estatal en l'àmbit del sector públic de la Generalitat de Catalunya pel que fa a la reducció de les retribucions anuals per l'import equivalent a la totalitat de la paga extraordinària i de la paga addicional del complement específic o concepte equivalent corresponent al mes de desembre 2012, amb compensació de les quantitats aplicades en la liquidació de la paga extra de juny.

Així cal advertir l'erràtica actuació seguida per l'Administració de la Generalitat de Catalunya en l'adopció de les mesures excepcionals destinades a la reducció de la despesa de personal sense cap mena de justificació objectiva del desequilibri pressupostari o desviació dels objectius de dèficit públic que pogués motivar la suspensió de l'obligació de retribuir la paga extraordinària i la paga addicional del complement específic corresponent al mes de desembre 2012, que resulta totalment improcedent d'acord amb els següents

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. No concorre la causa d'excepcionalitat que justiqui l'exercici pel Govern l'habilitació prevista per l'article 34 de la Llei 1/2012, de 22 de febrer, de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012, ja que objectivament no consta acreditada ni quantificada la desviació dels ingressos previstos ni l'alteració de les despeses de personal establertes en la Llei que motiven la necessitat urgent de corregir els objectius de contenció de la despesa i de reducció del dèficit públic.

Cal advertir que els motius que informen l'adopció de la mesura de reducció de les retribucions acordada pel Govern es limiten a reproduir la extraordinària situació de crisi econòmica recollida en l'exposició de motius de Llei de Pressupostos per al 2012 i, sense cap altre raonament, es considera que es tracte d'implementar les mesures de generació d'estalvi pressupostari, en matèria de despesa de personal, en l'exercici de l'autorització prevista en la Llei que es qualifica de caràcter excepcional i temporal.

En efecte, d'acord amb el previst en la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostaria, les desviacions advertides en matèria d'execució de les partides pressupostaries s'han de formalitzar en document comptable i, en aquest sentit, cal entendre que l'Administració demandada està obligada a seguir les previsions establertes en l'article 73.6 LGP "*Quando la naturaleza de la operación o gasto así lo determinen se acumularán en un solo acto las fases de ejecución precisas..*", també per raons d'economia de procediment pues, tal com disposa la Regla 24 de l'Orde del Ministeri d'Economia i Hisenda, de 1 de febrer de 1996, per la qual s'aprova la Instrucció de Operatòria Comptable (endavant, IOC) a seguir en la execució de la despesa de l'Administració General de l'Estat, "*La acumulación en un único acto administrativo de dos o más fases de ejecución de gastos presupuestarios produce los mismos efectos que si dichas fases se acordaran en actos administrativos separados. (...) Cuando en un mismo acto se acumulen la autorización del gasto, su compromiso y el reconocimiento de la obligación, se expedirá documento mixto ADOK.*"

Específicament, la IOC preveu en concret el supòsit de pagament de les retribucions de personal, com es el cas, i que determinaria el reconeixement de l'obligació mitjançant notificació personal del crèdit no satisfet per l'acte administratiu de suspensió que en aquest cas no s'ha produït tot i que si han estat aplicats els seus efectes amb la suspensió de la paga extraordinària corresponent el mes de desembre de 2012 que ha estat aplicada al conjunt dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya sense cap mena de justificació de la causa que la motiva.

Cal advertir que els motius que informen l'adopció de la mesura de reducció de les retribucions acordada pel Govern es limiten a reproduir la extraordinària situació de crisi econòmica recollida en l'exposició de motius de Llei de Pressupostos per al 2012 i, sense cap altre raonament, es considera que es tracte d'implementar les mesures de generació d'estalvi pressupostari, en matèria de despesa de personal, en l'exercici de l'autorització prevista en la Llei que es qualifica de caràcter excepcional i temporal.

No obstant, el caràcter transitori de la mesura no més justifica la necessitat urgent de disposar, de manera immediata, d'estalvi pressupostari sense cap mena de referència a la causa excepcional que la motiva, omissió que constitueix la infracció del requisit essencial establert per la norma pressupostaria d'habilitació i que obliga al Govern de la Generalitat a justificar objectivament, de forma raonada i concreta, la reducció addicional de les retribucions del personal funcionari i la seva extensió a tot el sector públic dependent de la Generalitat de Catalunya.

En aquest sentit, l'autorització legal no pot ser interpretada com un mandat imperatiu de desenvolupament de la norma pressupostaria sinó una facultat sotmesa a la concurrència d'una situació excepcional i diferent a l'extraordinària situació econòmica general que va informar la elaboració de la Llei de pressupostos per al 2012 i que, en el moment de la seva aprovació pel Parlament de Catalunya el dia 22 de febrer (publicada al DOGC el següent dia 27), resulta necessari acreditar i objectivar l'existència de la greu desviació dels objectius de contenció de la despesa i de reducció del dèficit públic o dels paràmetres econòmics que permetin advertir el desequilibri pressupostari, quina omissió no justifica la excepcionalitat de les mesures de reducció de les retribucions adoptades pel Govern de la Generalitat tot i tenir en compte que la recent aprovació del Pressupost per al 2012 dona continuïtat a les mesures contenció adoptades en els exercicis de 2010 i 2011.

SEGON.- L'activitat administrativa impugnada vulnera el previst per l'article 33.3 de la Constitució, en relació amb el que disposa el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals de 1950, interpretat a la llum del que estableix l'article 10 de la Llei Suprema espanyola, amb infracció del principi de seguretat jurídica del art. 9.3, en tant que significa la restricció d'un dret individual, com es el dret a rebre les retribucions legalment establertes per la norma pressupostaria que s'integra al seu patrimoni privat, i vulnera els drets consolidats pels funcionaris en tant que resulten afectats de forma retroactiva, en contra del mandat constitucional.

En efecte, el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals de 1950, ratificat per España, en l'article 1 del Protocol estableix que tota persona física o moral té dret al respecte dels seus bens i en conseqüència l'article 33.3 de la Constitució declara que *"Nadie podrá ser privado de sus bienes y derechos sino por causa justificada de utilidad pública o interés social, mediante la correspondiente indemnización y de conformidad con lo dispuesto por las leyes"*, en aquest sentit hem d'entendre que el treball productiu de l'individu, i, per tant, la remuneració o salari que obté s'integra en el seu patrimoni, el qual se ha vist afectat per la decisió que se impugna, tota vegada que, en virtut de situació produïda els funcionaris públics han estat privats d'aquest patrimoni.

Com ha assenyalat el Tribunal Suprem, l'Administració pot alterar la estructura de les retribucions però no pot reduir el sou dels funcionaris, que no més poden neutralitzar-se a través de complements absorbibles (com diu la Disposició Transitòria Primera de l'EBEP) segons les SSTS de 19 de febrer de 1996, de 14 de octubre de 1996, de 30 de desembre de 1998 y, de 21 de setembre de 1999.

Tal es així que el Tribunal Suprem ha considerat de forma reiterada que, dins l'àmbit de la funció pública, no més es possible reconèixer dos tipus de drets: els que fan referència a la naturalesa de la funció desenvolupada i els que es refereixen a l'import consolidat de llurs retribucions.

Resulta significativa la Sentència del Tribunal Suprem (Sala 3ª sec. 7^a) dictada el 29 de maig de 1995, en el recurs núm. 1311/92, en el Quart Fonament de dret assenyala que:

“CUARTO.- Por otra parte, en la sentencia de 12 de julio de 1991 decíamos que dentro del amplio campo que la noción estatutaria del régimen jurídico de los funcionarios ofrece a los poderes públicos para introducir innovaciones en dicho régimen, sin que frente a las mismas resulte eficaz invocar la intangibilidad característica de los derechos adquiridos, la jurisprudencia, acompañada en su doctrina por una usual práctica normativa, ha delimitado aquel campo al sostener que aunque no puede incluirse entre los derechos adquiridos el mantenimiento de una determinada estructura de las retribuciones, sin embargo si merece aquella calificación el montante consolidado de las mismas, al que normalmente suele atenderse, en caso de que el nuevo régimen lo disminuya, mediante la técnica de los complementos personales y transitorios, absorbibles por futuros aumentos (sentencias de 17 de febrero y 11 de julio de 1988).”

Tanmateix, el Tribunal Constitucional va resoldre el debat sobre els drets adquirits en la Sentència núm. 9911987, de 11 de juny, en el recurs de inconstitucionalitat plantejat respecte de la Llei 30/1984, de 2 de agosto, de mesures per a la reforma de la funció pública (que, recordem, continua vigent en tant no s'aprovin les corresponents lleis de desenvolupament de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic pel que fa a l'estructura de les retribucions), en establir el criteri que *“... Cabe indicar que la eficacia y protección del derecho individual –nazca de una relación pública o de una privada- dependerá de su naturaleza y de su asunción más o menos plena por el sujeto, de su ingreso en el patrimonio del individuo. Por eso se ha dicho que la doctrina -y la práctica- de la irretroactividad sólo es aplicable a los derechos consolidados, asumidos, integrados en el patrimonio del sujeto, y no los pendientes, futuros, condicionados y expectativas, según reiterada doctrina del Tribunal Supremo...”*, i continua assenyalant *“... que, por ello, hay que reiterar la solución mantenida por la sentencia de este Tribunal antes citada (108/1986 de 29 julio), al decir que la invocación del principio de irretroactividad no puede presentarse como una defensa de una inadmisibile petrificación del ordenamiento jurídico (SSTC 27/1981 de 20 julio, 6/1983 de 4 febrero, entre otras), y de ahí la prudencia que la doctrina del Tribunal Constitucional ha mostrado en la aplicación del referido principio, señalando que sólo puede afirmarse que una norma es retroactiva, a los efectos del art. 9.3 CE, cuando incide sobre "relaciones consagradas" y "afecta a situaciones agotadas", y que "lo que se prohíbe en el art. 9.3 es la retroactividad entendida como incidencia de la nueva Ley en los efectos jurídicos ya producidos de situaciones anteriores, de suerte que la incidencia en los derechos, en cuanto a su proyección hacia el futuro, no pertenece al campo estricto de la irretroactividad (STC 42/1986 de 10 abril)...”*

En conseqüència, no existeix cap mena de dubte que els drets econòmics dels funcionaris públics s'integren dins el conjunt de drets econòmics i socials que reconeix i protegeix la Constitució, els quals resulten afectats per la mesura governativa adoptada en atorgar a les retribucions dels funcionaris el caràcter de "despesa pública".

Pel que fa al cas l'Administració de la Generalitat de Catalunya actua com si el poder de disposició de las retribucions dels empleats públics fos la mateixa que gaudeix sobre les despeses materials de la gestió administrativa, es a dir, tracte de negar el dret que neix d'una obligació legal com a conseqüència de l'exercici del deure de retribuir la prestació de serveis, no pas una despesa arbitraria, variable o improvisada, amb plena identitat i incidència en el dret de propietat, de tipus econòmic líquid i avaluable, que no pot restar a cap mena d'interpretació unilateral i interessada.

D'aquesta manera, **resulta inadmissible considerar la decisió adopta per l'Acord de Govern com una mesura d'estalvi pressupostari** sense més repercussió que la de reforçar la tresoreria de l'Administració tot i reduir el nivell de les retribucions dels funcionaris públics per sota dels nivells establerts, amb caràcter anual, en els exercicis 2010 i 2011 que han estat garantits pel pressupost de l'any 2012 **en tant que no ha estat acreditada, de forma objectiva, la excepcional desviació del principi constitucional d'equilibri pressupostari**, amb evident vulneració dels principis de seguretat jurídica, de retroactivitat normativa i d'interdicció de l'arbitrarietat establerts en l'article 9.3 de la Constitució, **que desvirtua l'aplicació de la mesura de suspensió del pagament de la Paga extraordinària i del Complement adicional en la liquidació corresponent al mes de desembre de 2012.**

TERCER.- Que d'acord amb el que disposa l'Art. 22 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat, de caràcter bàsic per al personal funcionari i estatutari, s'estableix el dret a percebre dues pagues extraordinàries a l'any i es meriten, cadascuna d'elles, el primer dia hàbil corresponent als mesos de juny i desembre, tal i com determina l'article 33 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de Pressupostos Generales de l'Estat per l'any 1988, al que fa remissió expressa l'article 26 de la Llei 2/2012 al determinar que: *“Las pagas extraordinarias de los funcionarios del Estado se devengarán el primer día hábil de los meses de junio y diciembre y con referencia a la situación y derecho del funcionario en dichas fechas, salvo en los siguientes casos:*

Quando el tiempo de servicios prestados hasta el día en que se devengue la a) paga extraordinaria no comprenda la totalidad de los seis meses inmediatos anteriores a los meses de junio o diciembre, el importe de la paga extraordinaria se reducirá proporcionalmente, computando cada día de servicios prestados en el importe resultante de dividir la cuantía de la paga extraordinaria que en la fecha de su devengo hubiera correspondido por un período de seis meses entre ciento ochenta y dos (ciento ochenta y tres en años bisiestos) o ciento ochenta y tres días, respectivamente.”

Així, respecte la paga extraordinària corresponent al mes de desembre de 2012, al personal que hagi prestat serveis durant la totalitat dels 6 mesos anteriors al mes de desembre (de l'1 de juny al 30 de novembre de 2012), te dret a percebre l'import íntegre de la paga, reduint la seva retribució en proporció als dies de servei no prestats per a la resta de personal.

En conseqüència, segons disposa l'article 3 del Código Civil, l'entrada en vigor de les Lleis es produirà al dia següent de la seva publicació i tenint en compte que l'Acord de Govern de 24 de juliol, d'adequació de les mesures de reducció retributives dels Acords de 28 de febrer de 2012 i de 29 de maig, es va publicar en el DOGC de 26.07.2012 pel que fa a la liquidació de la paga extraordinària corresponent al mes de desembre de 2012 cal dir que ja s'havien acreditat 56 dies, amb les parts proporcionals del complement específic addicional que, en virtut del principi d'irretroactivitat de les disposicions normatives de caràcter desfavorable o lesiva dels drets individuals establert en l'article 9.3 de la Constitució, havia de ser abonada amb caràcter subsidiari i de forma proporcional.

No obstant, l'Administració de la Generalitat de Catalunya ha fet una interpretació extensiva de la reducció de les retribucions imposada per l'Acord de Govern en tant que no ha fet efectiu el pagament íntegre de la paga extraordinària corresponent al mes de desembre de 2012, quan en rigor no més resultaria procedent, si es el cas, la suspensió de l'import proporcional corresponent als serveis efectivament prestats a partir del dia 26 de juliol de 2012 que es va publicar la norma d'aplicació, tot i produir una situació de indeguda retenció de les quantitats efectivament meritades abans de l'entrada en vigor.

Cal recordar que l'article 9.1 de la CE imposa als poders públics l'obligació de actuar amb plena subjecció a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic en virtut del qual, al marge de la crítica constitucional que la mesura acordada pel Govern de la Generalitat pugui merèixer, ha de ser interpretada en el sentit que la suspensió de l'obligació de fer efectiu el pagament de la paga extraordinària corresponent de mes de desembre de 2012, constitueix una **infracció dels principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat (Art. 9.3 de la CE)**, tot i vulnerar el dret dels funcionaris compareixents i de tots el personal funcionari de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, representat per les organitzacions sindicals sotassignats, a percebre íntegrament o proporcionalment, si es el cas, la paga extraordinària y el complement específic addicional corresponent al mes de desembre de 2012.

Als dits efectes, cal recolzar la pretensió en el criteri doctrinal establert pel Tribunal Constitucional en la Sentència núm. 27/1981, de 20 de juliol, al dir que: *"...el derecho a la retribución nace tras la prestación de los correspondientes servicios que se retribuyen, y en tanto la prestación no haya sido efectuada, por más que exista una previsión de futuro pago, nos encontramos ante una expectativa de derecho, al no concurrir aún todos los hechos necesarios para que el derecho nazca jurídicamente"*.

Criteri que es d'aplicació al cas en restar fora de qualsevol dubte que l'Administració de la Generalitat de Catalunya està legalment obligada a abonar íntegrament o , si es el cas, proporcionalment la liquidació la paga extraordinària y el complement específic addicional corresponent al mes de desembre de 2012, i en virtut del que ha estat exposat

D E M A N E M:

Que, havent presentat aquest escrit, s'acordi admetre a tràmit RECURS ADMINISTRATIU contra l'activitat de l'Administració de la Generalitat de Catalunya consistent en l'incompliment de l'obligació de retribuir la paga extraordinària corresponent al mes de desembre de 2012 i de la paga addicional del complemento específico o pagues equivalents, i prèvia estimació dels motius al·legats dictar Resolució per la qual s'acordi anul·lar i deixar sense efectes l'aplicació de la mesura acordada per l'Acord de Govern tot i reconèixer als interessats compareguts i al conjunt dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat, representats per les organitzacions sindicals sotasignats, el dret a percebre íntegrament o parcialment, si es el cas, les retribucions meritedes per aquell concepte salarial, segons estableixen l'article 26 de la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'any 2012, en relació amb el que disposa l'article 22.5.2 de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per l'any 2012, en tant que constitueixen una pluralitat de creditors i consta acreditada la suficiència dels crèdits consignats i subsistent l'obligació de pagament ja que el concepte de retribució no ha estat objecte de supressió, sinó de suspensió del pagament per reducció de les retribucions anuals del personal funcionari que, pel seu caràcter temporal, requereixen la modificació de les normes pressupostàries que no ha estat respectada.

Barcelona, 31 de gener de 2013.

SILVIA CEGARRA LASCORZ i MONTSERRAT ROS CALSINA, per CONC-CCOO

XAVIER CASAS ROQUE i ROSER FONT i PI, per UGT

JOAN CARLES GIL SERRANO, per USOC

TERESA Mª BUSOM SERÓ, per ANPE-SI

JORDI SALVIA i LARDIEZ, per ASPEPC-SPS